

kori, kora bronzkori és Árpád-kori leleteket kb. 800 m hosszúságban a vasút és a mélyebben fekvő parti terület között. A terület K-i oldalán római kori és bronzkori, a Ny-i oldalán főleg Árpád-kori leletanyagot találtunk, a felszínen azonban nem lehet elkülöníteni, egyetlen összefüggő területet képez. A kalcinált csontok, a szórványosan előkerülő téglatöredékek alapján elképzelhetőnek tartjuk, hogy egy római temető részletei lehetnek, aminek K-i végében állhatott a két helyreállított halom.

Inota-vasútállomás (MRT 2. k. 49/21; KÖH 9577): A korábban ismert Árpád-kori lelőhelyet is vizsgáltuk. A lelőhelytől D-re, a vasút alatt gyepterületet találtunk, itt az Inotai-árok Ny-i oldalán egy jellegzetes kerek domb emelkedik. Ezt gyeppel fedti, egyedül az ezen keresztülfutó dűlőút mentén találtunk egy-két cseréptöredéket. Azonban a patak K-i oldalán is találtunk elég sok Árpád-kori leletanyagot (KÖH 9578), erősen valószínűsítjük, hogy ez a lelőhely lenyúlik a patak torkolatának K-i oldalára is.

Koldus-telek (MRT 2. k. 49/11; KÖH 9567): Egy-két szórványos töredéken kívül nem találtunk más leletanyagot, a lelőhely kiterjedésére nézve semmilyen újabb információt nem tudunk szerezni.

Széhhely (Széhhely) (MRT 2. 49/32; KÖH 9587): Terepbejárás során sikerült azonosítani a korábban elpusztult hitt Széhhely középkori falu nyomait a Csákányhídi-dűlőben, valamivel délebbre az MRT által jelzett területnél. A kis patak Ny-i oldalán a meddőhányó alatt, a horgásztóól É-ra lévő hosszúkás, D felé lejtő alacsony dombon a tarlóban a rossz megfigyelési viszonyok ellenére is elég sok Árpád-kori kerámiát tudtunk gyűjteni. A lelőhely részletei a kis patak Ny-i oldalán a meddőhányóval még nem bolygatott területen is megmaradtak, egy kis része szántott, ez a felszínen is kutatható.

STIBRÁNYI MÁTÉ

587. Veszprém-Kádárta, Geleméri utca
(MRT 2. k. 25/11 lh., KÖH 9777)

(Veszprém megye) R, V, Ró

Kádárta K-i szélén, a Geleméri utca szomszédságában késő rézkori és kora vaskori lelőhelyen 2006 óta folynak kisebb régészeti feltárások, közművek és családi ház építéséhez kapcsolódóan. Gázvezeték építése kapcsán 2009-ben 14 objektumot tártunk fel (1 cölöplyukat, 2 méhkas alakú nagy tárolóvermet, nagyméretű gödröket és egy római kori visszabontott falrészletet). A gödrök egy része késő rézkori (korai badeni kultúra), a tárológödrök és a nagyobb gödrök kora vaskoriak (Hallstatt-kultúra).

REGENYE JUDIT

588. Veszprém, Margit tér
(KÖH 59419)

(Veszprém megye) Kö

2009. május 30-án vízvezetéknek ásott árokban régészeti jelenségeket figyeltem meg. A vezetékét valószínűleg a korábbi nyomvonalon cserélték, de az árok ásásakor

érintetlen rétegsort is átvágtak és alapfalak maradványai is láthatóvá váltak.

A Cséplő utca felőli árokszakas egy nagyjából az utca tengelyének irányában haladó falmaradványt vágtak el. Az árok K-i falában úgy látszott, hogy a falhoz K felől egy másik falszakasz csatlakozik. A falmaradványok felett egy hosszabb élettartamú járósintre utaló rétegsort figyeltem meg.

A Margit tér 3. sz. előtti árokszakas É-i falában látható volt egy átvágtott alapfal metszete, és e felett húzóódó, szintén járósinteket tartalmazó rétegsor.

A falmaradványok feltehetőleg a volt domonkos kolostor épületegyütteséhez tartoznak.

RÁCZ MIKLÓS

589. Veszprém, Vár utca 31.

(MRT 2. k. 51/1d lh., KÖH 9648)

(Veszprém megye) B?, Kö

A 228 hrsz. telken álló barokk egyemeletes kanonoki palota (Bíró-Giczey-ház) az érseki palotával szemközt, a Vár Ny-i oldalán álló épületek sorában található, a ferences-templomtól D-re lévő gazdasági udvartól D-re. A mai épületet 1733-ban padányi Bíró Márton veszprémi éneklőkanonok – későbbi veszprémi püspök (1745–1762) – építtette, eredetileg földszintes formában. 1772-ben Giczey István kanonok emeletet építtetett rá. Az építkezés a bejárati kapu kőkeretének dátuma alapján 1780-ban fejeződhetett be. Az 1948–1950 táján történt államosításig az épületet kanonoki lakóházként használták. A legutóbbi időszakban a Balaton-felvidéki Nemzeti Park Igazgatósága és a megyei Geológiai Szolgálat működött az épületben. Néhány éve visszakerült az egyház (Veszprémi Érsekség) tulajdonába.

A telek korábbi előtörténete kb. az 1640-es évekig követhető visszafelé. A 17. századtól a nemes Véghely- és a Roboz-családok házai álltak az ingatlanon, amelyet 1732-ben Bíró Márton erőszakkal megszerzett tőlük, s ezért az említett famíliák pert kezdtek ellene a vármegye előtt.

Udvar és a pince

Az ingatlanon korábban még soha nem végeztek régészeti feltárást. Falkutatást G. Lászy Judit művészettörténész folytatott az épületben. Az ásatást 2008. április 15–29. és május 14–18. között végeztük. A kb. 8,5×10 m-es belső udvart keresztben két, egyenként 2 m széles árokkal, egy É-D-i irányúval és egy Ny-K-i irányúval vágtuk keresztül.

Az árkokban előkerültek a korábban itt állott épületek alapfalai, amelyek több periódusban épültek, ill. kerültek elbontásra. Tekintettel arra, hogy a feltárás nem teljes felületen történt, ezeknek értelmezése helyenként kérdéses, a problémakör még nem lezárt. (Mindenesetre az előkerült falak többségének tájolása megegyezik a D felé szomszédos, Vár utca 29. alatti ún. Dubniczay-ház, Kralovánszky Alán régész által

1980-ban folytatott feltárásakor megfigyelt – felszín alatti – falak tájolásával.)

A jelenlegi telekosztás nagyjából a 18. sz. derekán alakulhatott ki. A korábban a mai telken álló ingatlanok közül az É-i É-felé, a D-i D-felé folytatódhatott, az azóta már szomszédos telkeken is.

Az egyes falmaradványok datálása jelenleg még részben kérdéses. Valószínűleg a 16–17. sz. közé keltezhetők, több építési fázishoz köthetők. Ezt valószínűsíti a környezetükből előkerült, zömmel 16–20. századi nagyszámú konyhai kerámiatöredék, pipa, néhány vaseszköz (kés, lakat, sarkantyú, csizmapatkó, lópatkó, szögek stb.) és állatcsontok (konyhai hulladék). Az alsóbb rétegekből már kevesebb középkori kerámia is előkerült. A szikla feletti sötétbarna réteget őskori kerámia keltezi, de a lemélyített középső rész É-i felében a kora újkorban ezt is megbolygatták, főként a falszerű jelenség készítésekor, aminek következtében itt őskori, középkori és újkori anyag együttesen található még a szikla felett is.

A Ny-i szárny alatti kisebb pincében is nyitottunk egy 3×2 m méretű szelvényt. Betöltése építési törmelékkel kevert feltöltés volt, igen sok kővel. A rétegek a szelvény Ny-i felében Ny-felé lejtettek, nyilván követve a várhegy oldalát alkotó természetes sziklafelszín lejtését. Épületalapokat, falakat itt nem találtunk. A pincét magába foglaló Ny-i épületszárny Ny-i külső falának alapozását 3,25–3,30 m-nél értük el. Vastag sötétbarna földrétegbe ásták bele, amelyből őskori (bronzkori?) kerámia- és őrlőkőtöredék került elő. A pince másik (K-i) fala szinte a pince járósíntjén nyugszik, alapozása jóformán egyáltalában nincs. A sziklafelszín a pincében sem értük el, 3,5 m mélyen befejeztük a mélyítést. A felsőbb rétegek leletanyaga itt is hasonló, mint az udvari részen előkerült, de jóval kevesebb a kerámia, ellenben rengeteg az állatcsont (konyhai hulladék).

A kapualj feltárását 2009. június 15–19. között végeztük el.

A teljes kutatott terület nagysága mintegy 53 m² (udvar és pince 44, kapualj 9).

RAINER PÁL

590. Veszprém határa

(Veszprém megye) B, Ró, Kö

2009 májusában terepbejárást végeztünk a Veszprémhez tartozó Gyulafirátót és Kádárta határában, a 82. sz. út 8. sz. főútba tervezett bekötésének nyomvonalán, összesen 5,5 km hosszúságban.

A nyomvonal által érintett területen egyrészt a Séd két partján, másrészt a Ráchalála-dűlő széles karsztos fennsíkjáról a Sédbe futó kis vízfolyások oldalán lévő helyszíneken találhatóak a lelőhelyek, a tervezett út öt esetben érint már korábban ismert lelőhelyeket, ezek kiterjedését pontosítottuk (ezek közül három lelőhely területét a terepbejárás tapasztalatai alapján összevontuk); a Séd É-i partja mellett, Gyulafirátót határában egy új lelőhelyet sikerült azonosítanunk.

További eredmény, hogy a Gyulafirátót, Prépostsági-dűlő lelőhely Ny-i részén jelentős római kori leletanyagot határoztunk meg, ill. hogy a Ferenc-forrás melletti jelentős bronzkori és középkori telep kiterjedését sikerült pontosítanunk, megállapítottuk, hogy az itt található 3 lelőhely valójában egyetlen helyszínt képez. Az ugyanitt található halomsírok (Veszprém-Kádárta, Ráchalála-dűlő II.; MRT 2. 25/17., KÖH 9782) 1965-ben még láthatóak voltak, felszíni nyomait azonban a fenyőerdő miatti többszöri rigolozás mára elpusztította.

Gyulafirátót, Prépostsági-földek (KÖH 9762): A lapos, enyhén D felé lejtő területet rossz megfigyelési viszonyok között tudtuk bejárni, ennek ellenére intenzíven találtunk római kori, és kevés középkori leletanyagot. A lelőhely kapcsolódik a Prépostsági-dűlő lelőhelyhez, a római kori jelleg viszont eddig ismeretlen volt.

Gyulafirátót, Rét-földek (KÖH 9761): Két egykori ÉNy-DK-i vízfolyás közötti keskeny dombhát D-i végénél, egy kis domb D-i oldalán, gyepterületen kevés őskori kerámiatöredék került elő. A vízfolyások mára nem láthatóak, csak a terület talajtani térképén látható üledékes sávok, és a kisebb völgyek utalnak erre. A megfigyelési viszonyok a magas fűben a nullával egyenlők, ilyen körülmények között viszont a talált szórványos leletanyagot is igen lényeges adatnak látjuk.

Kádárta (Gelemér), Ráchalála-dűlő (KÖH 9780): A terepbejárás során csak a 8. sz. úttól ÉNy-ra eső részt tudtuk vizsgálni. Itt fenyőerdő, az úttól távolabb egy magas fűvel borított irtás található. A lelőhelyeket az igen rossz megfigyelési körülmények ellenére sikerült viszonylag megbízhatóan lokalizálnunk, az említett kis patak Ny-i partján és oldalán. Területük nem válik el egymástól, a felszínen egyetlen lelőhelyet képeznek, amelynek ÉK-i részén elsősorban középkori, DNy-i részén főleg bronzkori leletanyag került elő (de a lelőhely teljes területén találtunk mindkettőből). A fedettség miatt felszíni módszerekkel nem igazolható, azonban valószínűnek tartjuk, hogy ezen lelőhely-együttes bronzkori részének D-i vége az MRT 25/18 lelőhelyen azonosított helyszínen, a 8. sz. út DK-i oldalán van.

Az egymástól mintegy 50 m-re lévő két bronzkori lelőhely (MRT 2. k. 25/16 és 25/18), melyeket csak a 8. sz. főút választ el, tehát valószínűleg összetartozik. Az MRT 2. k. 25/15 lelőhely középkori településmaradványként ismert, a másik két lelőhely bronzkori. Mivel a lelőhely egészen megtalálhatóak az őskori és középkori kerámiatöredékek, a 3 lelőhely valószínűleg összefügg (Gelemér, Ráchalála-dűlő és Gelemér-forrás, Proletár-földek).

Kádárta, Ráchalála-dűlő II. (KÖH 9782): A halmok területén telepített fenyőerdő-irtást találtunk. A halmok felszíni nyomai mára nem láthatók, az erdőtelepítés miatti rigolozás valószínűleg elpusztította azokat.

Kádárta, Szőlők (KÖH 9778): A Séd völgyében, a vasút D-i oldalán magas vetésben, rossz megfigyelési körülmények között kevés középkori és egyetlen kelta kerámiát találtunk. Ez valószínűleg a közelben ismert